Коли приходила весна в наш край
І кидала нам найпершу квітку,
Я розчинив сувору клітку
І випустив пташок у гай.

Давно пройшли дитячі дні.
Тепер пташки — пісні в мені.
Коли приходиш ти на мить,
Миліш весни, квіток і сонця,

В душі розчиняться віконця,
І рій пісень із них летить.